

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. VII. Amico per mortem sublato, dolet grauissimè.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

CAPVT VII.

*Amico per mortem sublato, dolet
grauissimè.*

Lib. 4. Cō-
fess. cap. 7. **C**ONTIGIT deinceps Augustino coēta-
neum, ac in eisdem studiis æqualem,
immaturæ vi mortis abripi, cuius ipse mōr-
tis acerbitate v̄hementer conſternatus
(nam ingenti fuerat amore collegam pro-
ſecutus) mōerori ferendo nequaquam par-
erat. *Itaque (verbis eiuscē vtar) non in a-*
mēnis nemoribus, non in ludis atque canti-
būs, nec in suaveolentibus locis, nec in conui-
niis apparatus, neque in voluptate cubilis &
lecti, non denique in libris atque carmini-
bus acquiescebat. Horrebant omnia, erat illi
patria supplicium, & paterna domus, mira
infelicitas; & ipsa lux, & quidquid non erat
quod ille (amicus defunctus) erat, odiosum
erat, pr̄ter gemitum & lacrymas: nam in eis
solis aliquantula requies. Solus fletus erat
dulcis ei, & successerat amico in deliciis animi
eius. qui ubi inde à lacrymis auferebatur, one-
rabat eum grandis sarcina miseria, quæ à Do-
nino leuanda erat. Quia enim fecit nos ad
ſe, quocumque mundi bono quantumuis
eximio & pr̄cellentि fruatur, cor nostrum
inquietum est, donec requiescat in Deo, qui
omnes omnino anima ſinus explet. Quam
in

in sententiam aptè Billius:

Vt nihil est inter carnalia vota quietum,

In Antho-
logiâ.

Nec pax sollicitis, nec modus est cupidis,

In solo est mens tuta Deo.

Acerbus autem illius ex amici morte dolor, tempore nonnihil est lenitus: cuius quanta vis sit ad ægritudinem animi temperandam, ita declarat: *Non vacant tempora, nec otiosè voluuntur per sensus nostros: faciunt in animo mira opera.* Ecce veniebant, & præteribant de die in diem; & veniendo, & prætereundo, inserebant mihi species alias, & alias memorias, & paulatim resarciebant me pristinis generibus delectationum, quibus cedebat dolor meus ille, sed succedebant, non quidem dolores alij, causæ tamen aliorum dolorum. Nam unde me facillime, & in intima dolor ille penetrauerat, nisi quia fuderam in arenā animam meam, diligendo moriturn, ac si non moriturn? maximè quippe me reparabant aliorum amicorum solatia, cum quibus amabam, quod præ te amabam, &c. Alia erant quæ in eis amplius capiebant animum; colloqui & corridere, & vicissim beneuole obsequi, simul legere libros dulciloquos, simul nugari, & simul honestari, &c. His atque huiusmodi signis à corde amantium & redamantium, per os, per linguam, per oculos, & mille motus graiſſimos, quasi fomiti-

*Tempus
dolorime-
detur.*

Lib. 4. Cō-
fess. cap. 8.

B bus

bus constare animos, & ex pluribus unum fieri, hoc est quod diligitur in amicis. Hinc ille luctus, si quis moriatur, & tenebrae dolorum, & versa dulcedine in amaritudinem Examissa cor madidum, & ex amissâ vitâ morientium, vitâ mortis mors viuentium. Beatus autem qui amat te, tamen mors & amicum in te, & inimicum propter te. Sovincentiam. Solos enim nullum charum amittit, cui omnes in illo chari sunt, qui non amittitur. Et quis est iste, nisi Deus noster? Te nemo amittit, nisi qui dimittit. Et qui dimittit, quò it aut quò fugit, nisi à te placido, ad te iratum? Haecenus Augustinus.

*Delorizim
patientiâ
locum ma-
rat.*

*Lib. 4. Cō-
fess. cap. 7.*

*Inter Caus
fisi: os ver-
satur.*

Ratus autem loci mutatione posse amplius dolorem suum mitigari, Tagastâ (quò fortè ob mortem patris redierat) Carthaginem discessit: ubi, dum ut clavo clavis, sic amor amore pellitur, sed honestus ille legitimusque turpi ac nefario, (quò non malorum à Deo relicta mens deuenit?) sustulit ex quadam filium Adeodatum; cuius ingenium pueri, dicit sibi stupori fuisse: sed in ipso fuit extintus adolescentiæ flore, quod eiusmodi ingeniis præcocibus viderimus accidere. In eadem vrbe Rheticam docuisse, Caussidicis operam dedisse, linguamque pretio venalem habuisse fatetur: atque adeò solemni quodam die, negotium procurandi fructus mortis, in ipsâ sacrâ æde semet

semet egisse, vehementiori dolore com-
memorat. *Vnde, subdit, me verberasti gra-* Lib 3. c. 3.
uibus pœnis, sed nihil ad culpam meam, ô tu
prægrandis misericordia mea, Deus meus!

Quæ omnia ideo hic referuntur à me, tum
quia virum sanctissimum summâ animi
demissionem fecisse idem ipsum video, tum
quia post tam insignem ad Deum conuer-
sionem, cedunt ista maiori eiusce gloriæ;
simul etiam, ut ne quis peccatorum onere
pressus, veniam a Deo consequi desperet.

CAPVT VIII.

*Augustinus Artes liberales per se intelli-
git. Stilus eius.*

CETERVM ut ad animi bona veniamus, Et autem
admiratione dignum est, quod adole- dicitur,
scens natus annos fere viginti, Categories Lib. 4 Cō-
Aristotels suopte ingenio ductuque com- fess. c. 16.
prehendit: ut etiam quidquid in Musicis,
Arithmeticis, Geometricis, Physicis, Me-
taphysicis, Astronomicis, reliquisque fa-
cultatibus intellectu difficile continetur,
citra dœtoris operam intellexit: quæ post-
ea vere se consecutum animaduertit, quan-
do cum iis, qui hæc a professoribus magno
labore didicerant, vna contulit, & se paria
illis intellexisse cognouit. Et sane prætare
in hac re adeò potuit, ut pote qui fuerit in-

B 2 genio